

ἢ τοῖς παῖσι τῶν τοιαῦτα, ὅτι, τὸ ἄρ' οὐσὶ, ἀκίνητον κ' πανταχοῦ τῶν αὐτῶν ἔχει δυνάμιν· ὡς παρ' τὸ πῦρ κ' ἐνδεῖσθαι καὶ ἐν Πέρσαις καί τ' ἐν Ἰνδοῖς· ὅτι δὴ καὶ κινουμένη ἀποσπᾷ τὸ δὴ, ἡμεῖς ἐστὶν οὕτως ἔχον, ἀλλ' ἐστὶν ὡς. καί τ' ἐν παρὰ γὰρ τοῖς θεοῖς ἴσως οὐδαμῶς ἔχον· παρ' ἡμῶν δ' ἔστι ἄρ' τὸ κ' καὶ φύσιν κινητὸν τοῦ ἄρ' τοῦ παῖ. ἀλλ' ὁμοίως ἐστὶ, τὸ ἄρ', φύσιν τὸ ἦ, οὐ φύσιν τοῖον ἢ φύσιν ἢ ἐνδεχόμενον καὶ δυνάμει ἔχον, κ' παῖον οὐ· ἀλλ' ἄ τομικόν καὶ σωδῆκον, εἰ παρ' αἰμῶνα κινητὰ ὁμοίως, δύνανται κ' ὅτι ἢ δύνανται ὅ ἀποτὸ ἀρ' οὐσὶ διορισμός· φύσιν γὰρ ἢ δεξιὰ κ' ἐπιπέδον· καὶ τὸ ἐνδεχόμενον παῖ τὸ ἀμφιδεξιῶν γινώσκοντα ἢ κ' τ' σωδῆκον, κ' τὸ συμπίπτειν ἢ διορισμῶν, ὁμοίως ὅτι τοῖς μέτροις· κ' γὰρ πανταχοῦ ἴσα τὰ εἰνησὶ κ' στικτὰ μέτρα, ἀλλ' οὐ ἄρ' ἀνοουῖται, μετρώσθαι τὸ πολὺ σπιν, ἀλλ' ἄπ' ὁμοίως ἢ κ' τὰ μη φισικὰ, ἀλλ' ἀδράσθηκα δὴ καὶ, οὐ ταῦτα πανταχοῦ, ἐπεὶ ἐστὶ πολιτεία· ἀλλ' ἄ μία μόνον πανταχοῦ κ' φύσιν ἢ ἀρίστη. ἢ δὴ διορισμῶν καὶ νομίμων ἔκαστος, ὡς τὰ κερδῶν καὶ τὰ κερδ' ἔκαστος ἔχει· τὰ ἄρ' γὰρ κερδῶν ἴσως, πολλὰ ἐκείνων ἢ, ἔκαστος ἐν κερδῶν γὰρ διαφέρει ἢ τὸ ἀδίκον κ' τὸ ἀδίκον, κ' τὸ δίκαιον κ' τὸ δίκαιον· ἀδίκον ἄρ' γὰρ ὅτι τῆ φύσιν, ἢ τάξει· τὸ αὐτὸ ἢ τῶν, ὅταν κερδῶν, ἀδίκον ὅτι κερδῶν ἢ κερδῶν ἢ κερδῶν ἢ κερδῶν, ἀλλ' ἀδίκον ὁμοίως ἢ κ' δίκαιον· καὶ εἶται ἢ κ' τὸ κοινόν, μέλλον διορισμῶν κ' διορισμῶν, ἢ, τὸ ἐπιπέδον· τὰ ἀδίκον κ' ἀδίκον, κ' ἀδίκον, ὅτι ἀδίκον, ποῖα τε εἶδη κ' ποῖα, κ' ποῖα τυχάνει ὄντα, ὅτερον ὅτι στικτῶν.

Κεφάλαιον 5.

Ὄντων δὲ τῶν διορισμῶν καὶ ἀδίκων τῶν εἰρησίων, ἀδίκον ἄρ' καὶ διορισμῶν κ' ὅταν ἐκὼν τις αὐτὰ κερδῶν· ὅταν δὲ ἀκων, οὐτ' ἀδίκον, οὐτ' διορισμῶν κ' ἀλλ' ἢ κ' συμβεβηκός· ὅτι γὰρ συμβεβηκός διορισμῶν ἢ ἀδίκος, κερδῶν τοῖον. ἀδίκον δὲ καὶ διορισμῶν κ' διορισμῶν κ' διορισμῶν, ὅταν γὰρ ἐκούσιον ἢ, ἀγαθὸν· ἀμείβεται δὲ καὶ ἀδίκον, τότε ὅτιν' ὡς ἀδίκον π,

A iura omnia esse huiusmodi, id est legitima, quoniam id, quod constat natura, immobilitate atque immutabile est, & ubiq. eandem vim habet: vt quemadmodum ignis & hic, & apud Persas vtrique iura autem quotidie vident immutari. Sed hoc non ita est omni quidem ex parte: est certè ex aliqua. Et sanè apud Deos fortasse, haudquaquam aliter se res habet: sed apud nos est profecto aliquid etiam naturale, mutabile, non tamè omne. Verùm tamè nihilominus aliud natura valet, aliud non natura. Sed quòdnam, & quale etiam eorum, quæ aliter enire, quæque mutari possunt, naturam valet, & quod non natura valet, sed lege & consensu, si quidem ambo persequè sunt mutabilia, ex iis quæ afferam, cognoscere licebit: ceterisquè rebus eadem distinctio poterit accomodari. Manus enim dextera valentior est sinistra, naturâ. Atqui euenire potest, vt aliqua sinistra, perinde vt dextera, vtantur. Iam verò quæ iura ex consensu & utilitate hominum nata sunt, ea mensuris similia sunt. Neque enim omnibus in locis sunt quales vini triticique mensuræ: sed apud eos, qui emunt, maiores: apud eos, qui vendunt, minores. Itémq. iura non naturalia, sed humana, non sunt omnibus in locis eadè. Nam ne reip. quidè regèdè forma, vna & eadè est apud omnes: sed vna duntaxat ubiq. consentanea natura est, ea quæ optima. Iam vnumquodq. ius, & vnumquodq. legitimū eandem rationè habet ad hominū actiones, quàm res vniuersæ ad singularem. Nam quæ aguntur, multa sunt: sed vnumquodq. illorū vnum. Est enim vniuersum quiddam. Differt autem & ab iniuria iniuste factū, & à iure iustū officii, seu iuste factū, quo alterius suū

B

C

D

E

F

*λαοον...*  
*επαγωγ...*  
*λαου...*  
*δυσ...*

CAPVT VI.

Iam cum iusta & iniusta ea sint, quæ sunt à nobis exposita, tū & facit quisq. iniuste, & iuste agit, cum ea sponte sua agit. Cum verò inuitus, neque iniuste facit, neque iuste agit, nisi ex euentu. Ea enim agit, quibus euenit, vt iusta vel iniusta sint. At iniuste factum, iustamque actionem, id, quod sponte & inuicè actū est, definit ac terminat. Nam cum quid sponte fit, tum & vituperatur, & simul iniuste factum est. Erit ergo